

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk

BM-II.059.1.288.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 17063 Pani Posłanki Renaty Rak wraz z grupą posłów, w sprawie wykładni art. 65 ust. 1 pkt 11 ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (dalej: „ustawa”), która weszła w życie 1 czerwca 2025 r., status bezrobotnego przysługuje na okres 3 lat od dnia dokonania rejestracji w Powiatowym Urzędzie Pracy, przy czym osoba bezrobotna chcąc zachować nabyty status jest w tym okresie zobowiązana do utrzymywania kontaktu z urzędem co najmniej raz na 90 dni w celu potwierdzenia zainteresowania pomocą określoną w ustawie.

We wskazanym okresie urząd pracy podejmuje próby nawiązania kontaktu z osobą bezrobotną oferując jej formy pomocy dostosowane do jej potrzeb i oczekiwań. Osoba bezrobotna nie musi odpowiadać na propozycje urzędu, a odmowa skorzystania z nich nie wywołuje dla niej negatywnych konsekwencji.

Zgłoszenie uznane za nawiązanie kontaktu powinno być wyraźną deklaracją gotowości do podjęcia aktywności zawodowej przy pośrednictwie urzędu pracy. Niezastosowanie się do tego warunku powoduje pozbawienie danej osoby statusu bezrobotnej na 90 dni, liczonych od upływu 90 dni od dnia ostatniego kontaktu z urzędem.

Przy obliczaniu tego terminu zastosowanie ma art. 57 § 1 Kpa wskazujący, że jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, to przy jego obliczaniu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu. Ponadto, zgodnie z art. 57 § 4 Kpa, jeżeli koniec terminu do wykonania czynności przypada na dzień uznany ustawowo wolny od pracy lub na sobotę, termin ten upływa następnego dnia, który nie jest dniem wolnym od pracy ani sobotą.

Pierwszy dzień kontaktu podjęty z urzędem nie jest zatem wliczany do 90-ciu dni. Utrata statusu następuje po upływie 90 dni, czyli 92 dnia od dnia podjętego kontaktu. Odmienne interpretacje mogły pojawiać się na początku wejścia w życie ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia, jednak zostały zmienione zgodnie z zaprezentowaną wykładnią, a następnie przekazane do wiadomości i stosowania urzędom pracy, w związku z czym nie powinny mieć miejsca rozbieżności przy wydawaniu orzeczeń czy załatwianiu tych spraw przez urzędy.

Trzeba przy tym podkreślić, że przekazanie zwolnienia lekarskiego nie jest traktowane jako kontakt z urzędem pracy i jego okres nie jest wliczany do wskazanego okresu 90 dni. Jest ono traktowane jako usprawiedliwienie przez osobę bezrobotną jej absencji, wypełniające warunki z innego przepisu, tzn. art. 65 ust. 1 pkt 7 ustawy.

Natomiast zgodnie z art. 227 ustawy do obliczania okresu przysługiwania zasiłku nie stosuje się ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w zakresie dotyczącym terminów oraz ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071) w zakresie dotyczącym sposobu obliczania terminów.

Wyjątek zawarty w tym przepisie stosuje się tylko i wyłącznie w zakresie obliczania okresu przysługiwania zasiłku dla bezrobotnych, dlatego do pozostałych terminów występujących w ustawie, z uwagi na braku analogicznego zapisu do zawartego w art. 227, należy przyjąć stosowanie ogólnej zasady liczenia terminów zgodnie z procedurą administracyjną, czyli uznania, iż jeżeli ostatni dzień 90-dniowego okresu wymaganego kontaktu z urzędem wypadnie w dzień świąteczny, to okres 90 dni upłynie w najbliższy dzień roboczy.

Uprzejmie informuję, że w Intranecie Publicznych Służb Zatrudnienia udostępniono zakładkę „Intranet QA”, poprzez którą pracownicy powiatowych i wojewódzkich urzędów pracy, urzędów wojewódzkich, Ochotniczych Hufców Pracy i Zielonej Linii zadawać mogą pytania dotyczące interpretacji przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia. Na tej podstawie powstaje dla wskazanych podmiotów ogólnodostępny katalog interpretacji prawnych przepisów ustawy o rynku pracy i służbach zatrudnienia.

Pragnę też podkreślić, że zgodnie z art. 25 ust. 1 pkt 1 lit. h ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia (Dz. U. z 2025 r. poz. 620) minister właściwy do spraw pracy zapewnia jednolitość stosowania prawa, w szczególności udzielając wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy. W związku z tym, choć niniejsze wyjaśnienia nie posiadają przymiotu powszechnie obowiązującego źródła prawa, Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej jest ustawowo umocowany do ich przedstawiania w celu zapewnienia jednolitości stosowania prawa w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

Agnieszka Dziemianowicz-Bąk
Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/